

Bürokrasiyi yok etmek başka, bürokratı yok etmek başka.

Biz, ikincisini başardık.

Bürokrasi aynen duruyor yerli yerinde. Pırı pırıl bürokratlar ise, yavaş yavaş saf dışı bırakıldı.

Kimi lüzumsuz işleme verildi.

Kimi karalandı, lekelendi.

Kimi partizanlığa uğrayıp kızağa çekildi.

Kimi de küstü evine döndü.

Türkiye'deki israfın en büyüğü bu... "Beyin İSRAFI"

Bürokrasiden herkes şikâyetçi! Zararı yok.

Yine de onu yok etmek yanlış olurdu. O bir sigortadır.

İnce eleyen, sık dokuyan bir güvenlik sistemidir.

Tabi her şeye hayır diyen bir kafadan bahsetmiyorum.

Ama asıl, beri tarafta, bürokrasinin vazgeçilmez bir uzman niteliği vardır ki, en istikrarsız dönemde bile, ülkeyi sırtında taşıyan oydu. Hükümet var olsun, olmasın, sistem hep işledi. Devletin devamlılığı hep sürdü.

Sebep?

İnsan faktörü, iyi yetişmiş insan, değerli bürokrat.

Biz bunlara yıllar içinde, parça parça kıydık.

Gümrükten maliyeye, sağlıktan eğitime, hazineden planlamaya kadar her dalda kıydık. Yüzlercesine kıydık.

İçlerinde bölücülüğe ve irticaya bulaşmış olanlar da yoktu. Ama kıydık. Bütün birikim ve deneyimlerinden faydalanacağımız bu insanlar gitti, yerlerine eş, dost, akraba ya da partili geldi. Her devirde böyle oldu. Halada olmaya devam ediyor.

İşte özellikle son on yılda hangi önlem ve öneri paketini açsak bunu hangi kadrolar uygulayacak diye kara kara düşünür olduk.

Ne yazık...

Enerjiden ulaştırmaya kadar, Türkiye hafızasını kaybediyor.

Oysa gelmiş geçmiş en çaylak acemi hükümetler bile, sırtını hep bu isimsiz kahramanlara dayadı.

Duraklamalar hep bilgi ve tecrübe sayesinde geçirildi.

Son yılların en büyük şanssızlığı, şu uzman fukaralığıdır.

Elimizde avucumuzda kalan değerleri de şimdi tedirgin etmesek bile...

İnsan kolay yetişmiyor.

Anladık da, yetişenlerin kıymeti çok mu biliniyor?

Tapu müdüründen, nüfus memurlarına kadar, mevzuatı çok iyi bilen dersini mükemmel çalışmış o cevval kadroları çok ararsınız...

Bakanlara yol gösteren Müsteşarlardan ve ya Müsteşar yardımcılardan, bilgi yüklü genel müdürlerden kaç tanesi kaldı elimizde?

Ama bari onlara sahip çıkalım.

Gökten zembille inmiş, teşkilatı hiç tanımayan, mevzuatı zerrece bilmeyen, imza atmakla ürkek ama reddetmekte usta, amirlerinin karşısında dalkavuk ama alt kadrolara (kendi maiyetindeki memurlara ) gayet gaddar binlerce “fuzuli şagil” i ayıklaya bilecekmi bu yeni yürürlüğe giren kanun ve yönetmelikler?

Uzmanlığı, bilgiyi ve yeteneği, bize tekrar geri getirecek mi?

Ah keşke.

Yoksa sadece cadı mı avlayacak?

Ama söyler misiniz, İstiklal Marşını ilahi gibi okuyan zatı, bürokrat diye ben mi tayin ettim o Bakanlığa?

Yahut yıllarca onu ben mi tuttum Bakanlıkta?

Bürokraside asıl amacımız, sandalyenin hakkını veren kişileri bulmak için çalışmalıyız. Tabi ki erdem sahibi kişiler olmalıdır. Kalın sağlıcakla...